

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XIV K 541/15	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. G.	art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie 2012-2014 roku Agencja (...) Sp. z o.o.	a. zeznania A. B. (2)	93v-94, (...) - (...)	

na stronie (...) oferowała możliwość zarobkowania na zasadzie „mobilnej reklamy”. Prezesem zarządu spółki był G. G.. Jednym z podstawowych warunków współpracy stawianym przez w/w spółkę, był zakup samochodu osobowego w systemie ratalnym we wskazanym komisie samochodowym za pośrednictwem wskazanego banku.

Zainteresowani klienci zgłaszali się do firmy i wypełniali ankiety informacyjne. Po kwalifikacji klienci rozmawiali z K. G., który przedstawiał im ofertę współpracy ustnie lub mailowo. Następnie dochodziło do zakupu pojazdu w komisie samochodowym wskazanym przez ww. Pracownicy komisju prezentowali kilka samochodów – klient mógł wybrać, który z nich chce zakupić. W celu sprzedaży pojazdów K. G., jego wspólnik lub pracownicy spółki oraz przedstawiciel banku spotykali się z klientami zazwyczaj w Wydziale Komunikacji, mając przygotowane dokumenty niezbędne do sprzedaży i rejestracji samochodu oraz umów kredytowych lub pożyczki z bankiem. Tam odbywało się podpisanie umów i przerejestrowanie pojazdu. Zakup odbywał się w systemie ratalnym

poprzez zawarcie umowy pożyczki lub kredytu konsumenckiego.

Zawierane z Bankami umowy miały wysoką prowizję za zawarcie umowy. Nadto, w przeważającej części umów kredytowych zawarta była, objęta kredytem udzielanym przez bank, pozycja w kwocie od 2600 zł do 3400 zł „tytułem pokrycia innych wydatków kredytobiorcy”, która, w większości, zgodnie z **dyspozycją uruchomienia kredytu, stanowiącą załącznik do umów** przelewana była na rzecz (...) s.c. Pieniądze te miały być kaucją za zamontowany w zakupionym pojeździe nadajnik (...).

W niektórych przypadkach kwota za nadajnik została doliczona do ceny pojazdu bez oddzielnej pozycji na umowie. Tak było w przypadku A. M. (1), który zawarł z S. C. Bank umowę pożyczki na kwotę 33 000 zł dotyczącą **sfinansowania celu konsumpcyjnego**, podczas, gdy kwota obejmująca wartość samochodu brutto wynikająca z faktury wynosiła 30.000 zł. Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku A. B. (1).

Kupowane przez klientów pojazdy miały zawyżoną

cenę względem ich ceny rynkowej, jednak klienci, mimo wszystko, dokonywali takiej transakcji mając na uwadze możliwość zarobkowania na zasadzie „mobilnej reklamy”, bowiem zysk z takiej działalności miał prawie w całości pokrywać ratę kredytu.		
a. zeznania Ł. B. (1)	182v-183, (...)- (...)	
b. częściowo zeznania E. S.	201-202, (...)- (...)	
c. zeznania A. M. (1)	505-506, 1908-1909	
d. częściowo zeznania A. G. (1)	354-355v, (...)- (...)	
e. zeznania A. F.	578-579v, (...)-2180	
f. zeznania D. Ś.	295-296v, (...)- (...)	
g. zeznania A. B. (1)	463-464, 1910-1911	
h. zeznania A. P. (1)	431v, 2009-2010	
i. zeznania H. P.	427v, 1964-1964v	
j. zeznania Ł. B. (2)	474-475, 1907-1908	
k. zeznania A. B. (3)	455v, 729, 1909-1910	
l. zeznania M. D.	247-248, 1720	
m. zeznania J. D.	712, 2082-2083	
n. zeznania M. M.	260-261, (...)- (...)	

o. zeznania K. W. (1)	216v, (...)	
p. zeznania T. F.	132-134, (...)- (...)	
q. zeznania T. G.	151-152, (...)-1610	
r. zeznania J. W.	287v, (...)	
s. zeznania R. D.	187-188, 2084	
t. zeznania J. K.	173, (...)	
u. zeznania A. P. (2)	400-404, (...)	
v. częściowo zeznania S. B.	106-107, 2170- (...)	
w. zeznania M. R. (1)	267-268v, 2404v- (...)	
x. zeznania G. S.	28-32, (...)	
y. zeznania A. G. (2)	481, 1964v-1965	
z. zeznania U. C.	470, 941v, (...)- (...)	
aa. zeznania J. R.	757-758	
bb. zeznania P. S.	291, 2084-2085	
cc. zeznania M. G.	615v, 1911	
dd. częściowo zeznania K. W. (2)	557v-558, 1911-1912	
ee. zeznania P. M.	856-858v, 882-884, 911v, 2010-2011	
ff. zeznania A. M. (2)	913-914, 2011	

ankiety informacyjne	595, 454, (...) - (...), 281-282		
umowy kredytowe	(...)- (...), 655-659, (...)- (...), 524-529, 362-370, 592-594, 308-314, 469, 445-453, 1943-1946, (...)- (...), (...)-1901, 2380- (...), 145-150, 164-168, (...)- (...), (...)- (...), 418-426, 124, 8-10, 943-946, (...)- (...), 230-235, 784-791, (...)- (...), 865-877, 920		
faktury za zakup pojazdów	(...)- (...), 663, 1690- (...), 509, 398, 307, 1940, 440, 460, 250, 721, (...), 160, 175, 410, 123, 275, 11, 493, 952, 1540, 2400, 245, 760, 621, 576, 879, 902-904, 912		
korrespondencja mailowa	1942, 461, (...) -2390, (...) - (...), (...) -2042		
Wydruk z KRS	894-897		
Zeznania P. P.	962-963, 2083-2084		
W przypadku zakupu pojazdu z innego źródła niż wskazane przez K. G. komisji, spółka doliczała opłatę za pośrednictwo.	Faktury i korespondencja mailowa	952-955, (...) -2390, (...)-2400	
Po dokonaniu formalności klient odbierał oklejony reklamą samochód kilka dni później. Następnie K. G. zawierał z klientami (partnerami) umowę dzierżawy powierzchni reklamowej, która opiewała na kwotę od 500 do	zeznania świadków a.-ff.		

615 złotych miesięcznie. (...) w ramach zawartej umowy mieli za zadanie pokonywać zakupionymi oklejonymi reklamą pojazdami wskazaną w umowach ilość km. Wskazany powyżej nadajnik (...), za który została pobrana zwrotna kaucja, miał monitorować miesięczny przebieg pojazdów. W niektórych umowach dzierżawy znalazł się wprost zapis o kaucji (zazwyczaj w ostatnim lub przedostatnim punkcie paragrafu dotyczącego wynagrodzenia. Dotyczyło to umowy zawartej z Ł. B. (1), K. W. (1), T. F., R. D., J. K., M. R. (2), A. G. (2), M. G., P. M.. Natomiast w pozostałych przypadkach było to ustalenie ustne.

W każdym przypadku pobrana została kwota w wysokości od 2600 zł do 3400 zł mająca swoje odzwierciedlenie w umowie kredytowej lub umowie pożyczki. Kwota ta była przelewana na konto spółki cywilnej (...) s.c., której tożsamości wspólników nie udało się ustalić ze względu na tajemnicę bankową, jak również z innych źródeł z powodu braku numeru NIP. Wspólnikiem tej spółki nie był oskarżony. W jednym przypadku kwota odpowiadająca kaucji „tytułem pokrycia innych wydatków kredytobiorcy”

<p>została przelana na konto B. (...) J. G..</p> <p>W każdej z zawartych umów dzierżawy znajdował się zapis <u>w paragrafie dotyczącym przedmiotu umowy</u>, że koszt umieszczenia i zmian reklamy spoczywa na reklamodawcy.</p>			
<p>umowy dzierżawy powierzchni reklamowej</p>	<p>100-101, (...) - 1700, 660-661, (...) - (...), 211-213, 519-521, 371-373, 582-585, 299-301, 469, 435-437, 1948-1950, 456-457, 253-255, 717-719, (...) - (...), 217-218, 137-139, 155-157, (...) - (...), 193-197, 177-179, 413-415, 125-127, 276-279, 12-14, 488-490, 1994-1996, 947-949, 238-239, 246, 762-765, 622-624, 569-571, 860-862</p>		
<p>umowy kredytowe j.w.</p>			
<p>W ramach zawartej umowy dzierżawy partnerzy mieli obowiązek stawiać się na inspekcje raz na pół roku celem kontroli prawidłowości wykonywania postanowień umowy oraz regulaminu. O terminie inspekcji partnerzy mieli być powiadamiani korespondencyjnie zgodnie z umową.</p>	<p>zeznania świadków a.-ff.</p>		
<p>umowy dzierżawy j.w.</p>			

<p>regulaminy</p>	<p>101v-102, (...) - (...), 661v-662, (...) - (...), 214-215, 522-523, 360-361, 586-587, 302-303, 469, 438-439, 1951-1952, 457v-458, 256-257, 715-716, (...) - (...), 218v-219, 140-141, 158-159, 198-200, 180-181, 416-417, 130-131, 279-280, 13v-14, 491-492, 1996a-1997, 950-951, 240-241, 766, 625-626, 572-573, 863-864</p>		
<p>wezwania na inspekcję</p>	<p>98, 664, (...), 206, 510, 399, 588, 317, 441, 1890, 220, 161, 412, 486, 956</p>		
<p>Po zawarciu umów (...), otrzymywali od firmy Agencja (...) Sp. z o.o. wynagrodzenie za świadczenie usług od jednego do kilku miesięcy w wysokości 500 lub 615 złotych.</p> <p>(...) otrzymali wezwanie do stawienia się na inspekcję przy ul. (...) w dniu 23 sierpnia 2013 r. Podczas tej inspekcji podpisali listę obecności. Po upływie miesiąca Spółka wszystkim swoim partnerom wypowiedziała umowy dzierżawy w trybie natychmiastowym, z uwagi na rzekome niestawienie się na kolejny termin inspekcji, o którym wszyscy mieli zostać powiadomieni na wcześniejszej inspekcji, co, faktycznie, nie miało miejsca. Wypowiadając umowy dzierżawy,</p>	<p>zeznania świadków a.-ff.</p>		

załączano kopie listy obecności z poprzedniej inspekcji z nagłówkiem o treści „powiadomiony o inspekcji (...)”, co nie odpowiadało faktycznie podpisywanej przez kontrahentów liście obecności. Przedmiotowa nieobecność na inspekcji (rzekomo zwołanej choć jednocześnie w sposób i w terminie niezgodnym z regulaminem), stanowiła pretekst do wypowiedzenia umów i zaprzestania płatności.

(...) pisemnie i mailowo odwoływali się od dokonanych wypowiedzeń oraz upominali się o należne im pieniądze. (...) zwracali się o wyjaśnienie braku zapłaty. Kontakt z K. G. urywał się, a partnerzy zostali bez wynagrodzenia i bez żadnej informacji. (...) masowo zaczęli składać odwołania. Pracownicy spółki zwodzili partnerów, iż ich odwołania zostaną rozpatrzone na posiedzeniu zarządu, do czego nigdy nie doszło.

Po wypowiedzeniu umów dzierżawy, partnerzy nie znaleźli w swoich pojazdach nadajników (...), a kaucja pobrana na ten cel nie została zwrócona.

pisma z wypowiedzeniem umów dzierżawy

(...)- (...), 665-666, (...)- (...), 210, 511-512, 379, 381, 589-590, 324, 442-443, 251-252, 720, 722, 263,

	265, (...), 221-222, 143-144, 162-163, (...)- (...), 190-191, 176, 409, 411, 272-273, 15-16, 487, 957-958, 242-243, 568		
odwołania	95, (...), 667, (...), 207-209, 516-517, 380, 591, 328, 444, 142, 960-961		
korrespondencja dot. braku płatności	169-171, 109-122, 530-549, 376-378, 596-602, 320, 329-345, 773-775, 627, 633		
W samochodach przedmiotowe urządzenia (...) nigdy nie były instalowane.	Wyjaśnienia oskarżonego.		
K. G. był uprzednio karany.	karta karna	(...)	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>zeznania świadków a.-ff.</p>	<p>Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne w przeważającej części. Każdy z nich przedstawił swoją sytuację związaną i zakupem auta celem podpisania umowy na dzierżawę powierzchni reklamowej, rzekomego zainstalowania urządzenia (...), a następnie zakończenie tej współpracy. Zeznania wszystkich świadków jawią się jako spójne, przedstawiają zbliżony sposób postępowania K. G. w zakresie pobrania kaucji a następnie braku zamontowania w zakupionych pojazdów urządzeń (...). Świadcowie zeznali każdy o swojej sytuacji. W depozycjach świadków sposób działania oskarżonego jawi się bardzo podobnie. Jedynie świadkowie: Ł. B. (1), K. W. (1), T. F., R. D., J. K., U. C., M. G., P. M. otrzymali zapis w umowie o pobraniu kaucji na urządzenie, które zostało rzekomo zainstalowane w ich pojeździe. Pozostali świadkowie zostali o powyższym poinformowani ustnie lub mailowo. Jednakże w każdym przypadku od pokrzywdzonych została</p>	

		<p>pobrana kwota jako kaucja za urządzenie (...), a w żadnym przypadku takie urządzenie nie znalazło się w pojazdach pokrzywdzonych.</p> <p>Zeznania ww. świadków były spójne, logiczne, konsekwentne, znajdowały odzwierciedlenie w uznanym za wiarygodny dokumentarnym materiale dowodowym. Okoliczność braku zainstalowania urządzenia (...) w samochodach została również potwierdzona w wyjaśnieniach samego oskarżonego.</p>
ankiety informacyjne	<p>Sąd uznał ankiety informacyjne za wiarygodne, bowiem żaden z uczestników postępowania nie negował istnienia tych dokumentów, ani ich treści. Pozostały materiał dowodowy w postaci zeznań świadków jest zbieżny z przedstawionymi na dokumentach danymi. Ankiety obrazują sposób nawiązania współpracy z K. G..</p>	
umowy kredytowe	<p>Sąd uznał umowy za wiarygodne, bowiem żaden z uczestników postępowania nie kwestionował ich treści. Pozostały materiał dowodowy w postaci zeznań świadków jest zbieżny z przedstawionymi na dokumentach danymi. W większości umów</p>	

	<p>kredytowych wyszczególniona została pozycja "inne wydatki kredytobiorcy", która to kwota stanowiła zapłatę za kaucję za montaż nadajnika (...) w pojazdach. W innych przypadkach kwota ta została doliczona do ogólnej kwoty kredytu.</p>	
<p>faktury za zakup pojazdów, faktury za pośrednictwo</p>	<p>Sąd uznał kopie faktur za wiarygodne, bowiem żaden z uczestników postępowania nie negował istnienia oryginałów tych dokumentów, ani ich treści. Pozostały materiał dowodowy w postaci zeznań świadków jest zbieżny z przedstawionymi na dokumentach danymi. Sam oskarżony nie negował istnienia oryginałów tych dokumentów.</p>	
<p>korrespondencja mailowa</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować autentyczność korrespondencji mailowej. Żadna ze stron postępowania nie poddała jej pod wątpliwość.</p>	
<p>umowy dzierżawy powierzchni reklamowej, regulaminy</p>	<p>Sąd uznał umowy dzierżawy i dołączone do nich regulaminy za wiarygodne, bowiem żaden z uczestników postępowania nie negował istnienia tych dokumentów, ani ich treści. Pozostały materiał dowodowy w postaci zeznań świadków jest zbieżny z przedstawionymi</p>	

	<p>na dokumentach danymi. Umowy wraz z regulaminami obrazują warunki współpracy z K. G.. W niektórych umowach zawarty jest zapis o kaucji za zamontowane urządzenie (...). W innych przypadkach były to ustalenia ustne lub mailowe między partnerami a K. G..</p>	
wezwania na inspekcję	<p>Sąd uznał te dokumenty za wiarygodne. Ich treść jest zbieżna z zeznaniami pokrzywdzonych. Nadto oskarżony nie negował wysyłania takich wezwań przez spółkę.</p>	
pisma z wypowiedzeniem umów dzierżawy	<p>Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować autentyczność wypowiedzeń. Żadna ze stron nie negowała faktu wypowiedzenia umów dzierżawy, ani przedstawionych na poparcie tego dokumentów. Treść tych dowodów jest zgodna z zeznaniami pokrzywdzonych w sprawie.</p>	
odwołania	<p>Sąd uznał pisma z odwołaniami za wiarygodne, bowiem żaden z uczestników postępowania nie negował istnienia tych dokumentów, ani ich treści. Pozostały materiał dowodowy w postaci zeznań świadków jest</p>	

	zbieżny z przedstawionymi na dokumentach danymi.	
karta karna	Przedmiotowy dokument wydany został przez uprawniony do tego organ, jego autentyczność nie wzbudziła zastrzeżeń sądu i dlatego stanowi dowód tego, co zostało w nim stwierdzone.	
wydruk z KRS	Przedmiotowy dokument został wydrukowany z właściwej do tego bazy, jego autentyczność nie wzbudziła zastrzeżeń sądu i dlatego stanowi dowód tego, że w okresie zarzutu K. G. był prezesem zarządu spółki Agencja (...) Sp. z o.o.	
zeznania P. P.	Sąd ocenił zeznania tego świadka jako wiarygodne w całości. Świadek podał, iż K. G. i J. L. kupowali pojazdy w jego komisie jako pośrednicy za pieniądze z kredytów ostatecznych nabywców. Zeznania świadka są spójne z zeznaniami pokrzywdzonych, a w sprawie nie ujawniły się powody dla których Sąd miałby odmówić wiarygodności temu świadkowi.	
częściowo wyjaśnienia K. G., k. 2085-2086	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których podaje on, że urządzenia (...) nie były montowane w pojazdach partnerów. Wyjaśnienia te są bowiem zbieżne	

	z ustalonym w sprawie stanie faktycznym.		
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania świadka D. K., k. 640, 2197v	Świadek podał, iż Agencja (...) wynajmowała pomieszczenia na ul. (...) w W.. Spółka regulowała należności do września 2013 r. Następnie kontakt ze spółką się urwał. Sąd ocenił zeznania tego świadka jako wiarygodne jednak nie mają one znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.	
Wypowiedzenie najmu powierzchni, k. 643; Wezwania do zapłaty za najem powierzchni, k. 644; Umowa najmu ul. (...), k. 674-683	Dokumenty nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Dowody te nie przyczyniły się również do ustalenia stanu faktycznego.		
Zeznania świadka J. S., k. 672, 1964	Świadek podał, iż spółka Agencja (...) (na rok 2014) dalej korzystała z usług wirtualnego biura pod adresem ul. (...) (...) w W.. Umowa została wypowiedziana w 2014 roku z powodu zaległości finansowych. Dowód nie ma znaczenia		

	dla rozstrzygnięcia w sprawie.	
Protokół przeszukania mieszkania ul. (...) w W. k. 691-692; Protokół zatrzymania rzeczy k. 917	Dowód ten, chociaż wiarygodny, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
Zeznania świadka M. K. k. 693	Świadek nie ma wiedzy o spółce Agencja (...) ani o miejscu pobytu i zajęcia K. G.. Zeznania tego świadka nie wnoszą nic do sprawy.	
Zeznania K. C. (d. S.) k. 733, 2010	K. C. jest córką zmarłego pokrzywdzonego R. S. (1). Świadek wskazała, iż spadkobierca po R. S. (1) nie został ustalony. Świadek nie ma wiedzy na temat zawartej umowy. Dowód z zeznań, chociaż wiarygodny, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
Zeznanie PIT z 2012-2013 r. K. G. k. 812-820	Dowód ten, chociaż wiarygodny, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
Zeznania A. P. (3) i dokumentacja z Oddziału (...) i (...) k. 924-925	Zeznania wraz z dokumentacją nie wnoszą do sprawy istotnych okoliczności. Świadek stwierdziła, iż dokumentacja przedstawiona przez petenta była kompletna do zarejestrowania pojazdu.	
Zeznania J. G. k. 2253-2254	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, w których podaje on iż K. G. i jego wspólnik na etapie zawierania umów z partnerami chcieli	

	<p>zainstalować (...). I w momencie zawierania umów z partnerami byli dopiero na etapie rozważania tego rozwiązania, zaś K. G. nie miał żadnego z kontrahentów informować o instalacji w/w urządzenia. Zeznania te są bowiem rozbieżne z zeznaniami pokrzywdzonych i w ocenie Sądu stanowią ustaloną z oskarżonym linię obrony. Wskazać przy tym należy, iż firma należąca do J. G. była beneficjentem kwoty wynikającej z jednej umowy kredytowej pt. „inne wydatki kredytobiorcy” (zawartej przez P. M.). W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania za nieprzydatne do ustalenia stanu faktycznego w sprawie.</p>	
<p>Zeznania R. S. (2) k. 2254-2255</p>	<p>Sąd ocenił zeznania tego świadka jako wiarygodne, lecz niewnoszące do sprawy żadnych istotnych faktów. R. S. (2) dostarczał pojazdy K. G.. Świadek nie ma wiedzy na temat montowania systemów (...) w pojazdach kupowanych przez partnerów. Unikał tych pytań od klientów, gdyż nie miał o tym wiedzy. Świadek miał kontakt z partnerami wyłącznie w chwili wyboru auta, dalej nie uczestniczył w rozmowach.</p>	

<p>częściowo wyjaśnienia K. G.</p>	<p>Sąd w większości nie uznał wyjaśnień za wiarygodne (z wyjątkiem wyjaśnień wskazanych w sekcji 2.1). Wyjaśnienia oskarżonego są bowiem sprzeczne z zebrany w sprawie materiale dowodowym, w tym zeznaniami świadków i zgromadzoną dokumentacją. W ocenie Sądu, wyjaśnienia K. G. stanowią ustaloną na potrzeby sprawy linię obrony,</p>		
<p>wyjaśnienia J. L. z akt spraw III K 741/16, k. 704</p>	<p>Wyrażone przez świadka stanowisko procesowe w sprawie toczącej się przeciwko niemu, w którym nie przyznał się do winy, jest sprzeczne z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.</p>		
	<p>częściowo Zeznania świadka E. S., A. G. (1), S. B., K. W. (2)</p>	<p>W zakresie, w jaki świadkowie twierdzili, że kwota 3.000 zł miała być przeznaczona na oklejenie pojazdu. Sąd nie kwestionuje, iż świadkowie mogli taką informację uzyskać od K. G. lub jego pracowników, bowiem oskarżony, w rozmowach z partnerami, czasami zmieniał wersję co do przeznaczenia pobranej kaucji, jednak nie odpowiadała ona zapisowi w umowie, z której wynikało każdorazowo, że koszty instalacji i zmiany reklamy pokrywa reklamodawca.</p>	

	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. G.	W których twierdził, że partnerzy wiedzieli, że w samochodach nie były zainstalowane urządzenia (...), a dopiero miało to nastąpić w przyszłości, bowiem przeczy to zeznaniom praktycznie wszystkich pokrzywdzonych.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	K. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego			

rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przeprowadzenie oszustwa jest przestępstwem materialnym. Jego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, co oznacza pogorszenie jego sytuacji majątkowej. Wprowadzenie w błąd polega na tym, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy.

Określone w art. 286 k.k. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działanie musi mieć wyobrażenie pożądanego dla niego rezultatu, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym, zamiar

bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt II KK 327/06).

Przy wyrokowaniu należało zmienić opis czynu zarzucanego oskarżonemu, w ten sposób, iż został uznany winnym tego, oskarżonego **K. G.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 12 grudnia 2012 roku do 26 marca 2014 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w

wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub innych osób, będąc wspólnikiem firmy Agencja (...) Sp. z o.o. z/s w W. ul. (...), wprowadził w błąd szereg osób pokrzywdzonych co do umieszczenia w, sprzedawanych w systemie kredytowym, pojazdach urządzeń (...), które nie były w rzeczywistości instalowane, a za które była naliczana i pobierana kaucja w różnej wysokości, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej **92 800 zł** następujące osoby: A. B. (2) w kwocie 3000 zł, Ł. B. (1) w kwocie 3000 złotych, E. S. w kwocie 3000 złotych, A. M. (1) w kwocie 3000 zł, A. G. (1) w kwocie 3000 zł, A. F. w kwocie 3000 zł, D. Ś. w kwocie 3000 zł, A. B. (1) w kwocie 3000 zł, A. P. (1) w kwocie 3000 zł, Ł. B. (2) w kwocie 3000 zł, A. B. (3) w kwocie 3000 zł, J. D. w kwocie 3000 zł, M. M. w kwocie 3000 zł, K. W. (1) w kwocie 3000 zł, T. F. w kwocie 3000 zł, T. G. w kwocie 3.400 zł, J. W. w kwocie 2800 zł, R. D. w kwocie 3000 zł, J. K. w kwocie 3000 zł, A. P. (2) w kwocie 3000 zł, S. B. w kwocie 3000 zł, M. R. (1) w kwocie 3000 zł, G. S. w kwocie 3000 zł, A. G. (2) w kwocie 3000 zł, U. C. w kwocie 3000 zł, R.

S. (1) w kwocie 3000 zł, J. R. w kwocie 2600 zł, P. S. w kwocie 3000 zł, M. G. w kwocie 3000 zł, K. W. (2) w kwocie 3000 zł, P. M. w kwocie 3000 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przy wyrokowaniu Sąd dokonał zmian kwot pokrzywdzonych T. G. na 3400 zł, J. W. na 2800 zł oraz J. R. na 2600 zł, bowiem są to realne wysokości, na jakie wymienieni zostali pokrzywdzeni i wynikają z dokumentów. Tym samym oskarżony doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 92 800 złotych.

Ponadto Sąd ustalił, iż oskarżony K. G. działał również z innymi nieustalonymi osobami celem osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub innych osób, bowiem pobrane za urzędzenia (...) kwoty były przelewane na konto (...) s.c., której nie był właścicielem a której wspólników nie udało się ustalić, lub firmy brata oskarżonego.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że K. G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz nieustalonymi osobami dopuścił się popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w ten sposób, że pobierał od pokrzywdzonych kaucję

w różnej wysokości na montaż urządzenia (...) w ich pojazdach i zapewniał ich o dokonaniu tego montażu, podczas gdy w rzeczywistości urządzenia te nie były instalowane. Łącznie doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 92 800 złotych. Nie miał przy tym zamiaru instalacji przedmiotowych urządzeń, bowiem pomimo trwania niektórych umów dzierżawy przez okres kilku miesięcy, nie doszło do założenia tego urządzenia w żadnym z samochodów. Jednocześnie zaś partnerzy byli zapewnieni o ich instalacji. Ta okoliczność stała się źródłem dodatkowego nieuzasadnionego dochodu K. G. oraz jego współników. Zapewnienie kontrahentów, że miała to być kaucja o charakterze zwrotnym, miała za zadanie uspić ich czujność oraz ułatwić przekonanie kontrahentów o zasadności poniesienia dodatkowego kosztu, co stawało się prostsze z chwilą doliczenia go do sumy kredytu. Jednocześnie, bezpodstawne wypowiedzenie wszystkich umów pod pretekstem niewywiązywania się przez partnerów z zawartych umów dzierżawy, miało,

w zamyśle K. G.,
zwolnić go z obowiązku
zwrotu pobranej kaucji,
co ostatecznie pozwoliło
oskarżonemu przejąć
na stałe osiągnięte
bezprawnie korzyści
majątkowe.

Powyższe wynika
bezsprene nie tylko
z uznanych przez Sąd
za wiarygodne zeznań
świadców, które były
spójne, konsekwentne i
układające się w jedną,
logiczną całość, ale
również z wyjaśnień
oskarżonego, w których
podaje on, że urządzenia
(...) nie były montowane
w pojazdach partnerów i
dokumentarnego
materiału dowodowego
zebranego w
przedmiotowej sprawie.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. G.	I	1	<p>Na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu K. G. karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd brał pod uwagę:</p> <p>a. zagrożenie ustawowe z art. 286 § 1 k.k.;</p> <p>b. uprzednią karalność oskarżonego, w tym również za przestępstwo przeciwko mieniu (art. 286 § 1 k.k.);</p> <p>c. motywację oskarżonego, która sprowadzała się do motywacji czysto majątkowej;</p> <p>d. znaczny stopień winy oskarżonego, który przypisanego mu występku dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim,</p>

			<p>powtarzając swoje przestępcze zachowania;</p> <p>e. znaczną społeczną szkodliwość czynów;</p> <p>f. kształtowanie prewencji generalnej i indywidualnej.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, iż kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, zaś jej dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego. Jednocześnie kara ta spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będzie właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Sąd wziął pod uwagę ilość osób pokrzywdzonych, skalę przedsięwzięcia oraz podstępny sposób działania sprawcy, a także współdziałanie z innymi osobami. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował, że w stosunku do części partnerów, oskarżony przez pewien czas wywiązywał się z umowy dzierżawy powierzchni reklamowej.</p>
K. G.	II	1	<p>Sąd uznając winę oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu i skazując go za przypisany mu występki w świetle art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec</p>

oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonego A. B. (2) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego Ł. B. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego E. S. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego A. M. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonej A. G. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego A. F. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonej D. Ś. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych;

- pokrzywdzonego A. B. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonej A. P. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego Ł. B. (2) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego J. D. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego M. M. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego K. W.
(1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego T. F.
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego T. G.
kwoty 3.400 (trzy tysiące czterysta) złotych,

- pokrzywdzonego J. W.
kwoty 2.800 (dwa tysiące osiemset) złotych,

- pokrzywdzonego R. D.
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego J. K.
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego A. P. (2)
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego S. B.
kwoty 1.000 (jednego tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego M. R.
(1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych,

- pokrzywdzonego G. S.
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

- pokrzywdzonej A. G. (2)
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych;

- pokrzywdzonego J. R.
kwoty 2.600 (dwa tysiące sześćset) złotych;

- pokrzywdzonego P. S.
kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

- pokrzywdzonego M. G.
kwoty 3.000 (trzy tysiące)
złotych;

- pokrzywdzonego K. W.
(2) kwoty 3.000 (trzy
tysiące) złotych;

- pokrzywdzonego P. M.
kwoty 3.000 (trzy tysiące)
złotych;

Sąd uznał orzeczenie tego
środka kompensacyjnego
za konieczne do
osiągnięcia celów kary.
Wysokość zasądzonych
kwot wynikała z realnie
przez pokrzywdzonych
zapłaconych sum
pieniężnych, które
wynikały z zawartych
umów kredytowych/
pożyczkowych.

Jednocześnie sąd
uwzględnił zakres
zgłoszonych przez
poszczególnych
pokrzywdzonych żądań,
uwzględniając ich
stanowisko w tym
zakresie, w szczególności
S. B., który domagał
się naprawienia szkody
w wysokości jednego
tysiąca złotych oraz
A. B. (3), który nie
domagał się naprawienia
szkody w ogóle.
Żądania pokrzywdzonych
przekraczające wysokość
kwot pobranych tytułem
kaucji za (...) nie zostały
uwzględnione, bowiem
wykraczały poza ramy
niniejszego postępowania,
w którym ocenie
podlegała wyłącznie
kwestia uzyskani przez
oskarżonego korzyści

			majątkowej w związku z rzekomą instalacją nawigacji.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego K. G. i orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności Sąd zwolnił go z ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.		

1.1Podpis	